

сто ся не зачитатъ отъ самитъ онѣзи, които сж ги правили, и отъ онѣзи които сж поставени да бдятъ върху изпълнението имъ. Но нека ся не забравя че законътъ е добръ въ очитъ на народа до когато той ся прилага еднакво и безпристрастно на всички граждани безъ разлика на положението, мнѣнието и състоянието имъ. Почне ли той да ся прилага различно на разни челоувѣци, стане ли той и майка и мащеа, злоупотрѣбили го служащиятъ отъ партизанство, каприции и ненависти срѣщо тогози и оногози; тогава такъвъ законъ губи силата си и уважението си. Тогава народътъ почне да мисли, че законитѣ не сж друго, освѣнъ срѣдство, чрѣзъ което нѣкои си задружни людие и съзаклятници само скубятъ массата на народътъ. Всѣкой ще ся съгласи че това е убийствено и за правителството и за народътъ.

Имало ли е нѣщо такова отъ което Българскій честенъ гражданинъ да ся оплаква? Съ горѣсть на душата си, казва безпристрастието, имало е. Това, разбира ся, не е било и сега не е всевѣждѣ, но имало го е; то не може да ся скрие. Ние трѣбва да сми откровенни ако желаемъ да ся ползуваме. И тѣзи е една отъ главнитѣ причини, защо между нашия народъ въобще нѣма онова боговѣйно почитание на законитѣ, което трѣбваше и трѣбва да има. За нѣкои учрѣждения въ минжлото ся знаятъ и най-увѣрително ся расправятъ такива безобразни пристрастия, лицепрятия, лични отмѣщения и взятничества, които сж въ състояние да възмутятъ душата и на най-нечувствителныйтъ челоувѣкъ. Азъ ся въздържамъ отъ да излагамъ тука нѣкои отъ скрѣбнитѣ случки, които ми сж ся расправляли отъ множество достовѣрни съотечественници. На едного работата ся свършвала учтиво, благо, и незабавно; на другою сжщо такава работа чакала съ седмици и мѣсеци, и той ся посрѣщаль отъ служащитѣ съ грубости. На Първана ся позволявало да си направи кѣща съ половинъ тухла, а на съсъда му Владимира не ся позволявало